Ч. 216 (13.164). Львів, пятниця 30. вересня 1932. Pocztowa opłatę kasłacono ryczałtem. Рік LIII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 4·00 зол.
Чвертьрічно 12·00 „
Піврічно 24·00 „
Річно 48·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей. Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

СЕЛЬ-РОБ.

Короткий нарис історії партії Сель-Робу з приводу її розвязання польською владою

Українська політична партія, відома під назвою „Сель-Роб“, звалася офіціяльно спершу „Українське Селянсько-Робітниче Соціялістичне Обеднання“, потім „Селянсько-Робітнича Соціялістична Єдність“, але вся історія тої партії недовга: тривала вона всього 6 років.

Складалася вона з двох груп, волинського „Сель-Союзу“ (Українське Соціялістичне Обеднання „Селянський Союз“) і галицької „Партії Народньої Волі“. „Сель-Союз“ ніколи політичною партією в розумінню **організованої** ідеольогічної течії по правді не був, дарма, що мав свою програму, і цілий ряд діячів, які у виборах 1922 року ввійшли до польського сойму. Це були посли: Павло Васильчук, Андрій Братунь, Василь Дмитріюк, Сергій Козицький, Степан Маківка, Сергій Назарук та Максим Чучмай. Видавала ця ґрупа в Холмі тижневик „Наше Життя“ під редакцією С. Маківки, формальним головою партії був Максим Чучмай, фактичним Павло Васильчук, колишній соціял-демократ. Формально започаткував істнування цієї партії зїзд у Холмі 17. VIII. 1924 р. По програмі „Селянський Союз“ був „клясовою політичною організацією українських селян, що змагав до усунення визиску селян та забезпечення для селянства того значіння в політичнім і суспільнім життю, яке належиться селянству з огляду на його чисельність та працю“. Таким робом висуваючи клясовий принцип — „Сель-Союз“ зараховував себе до соціялістичних партій та обмежував виключно до оборони справ селянства; по суті це була партія хліборобсько-народницька, безумовно українська у своєму національному змісті, — під організаційним оглядом, як згадано, досить слабка, що — врештою — було подекуди явищем оправданим з уваги на молодість холмсько-волинського політично-організаційного грунту та ще й специфічні його умовини. Всеж, величезна побіда „16-ки“ (листи бльоку національних меншин) у перших польських соймових виборах в 1922 р. на північно-західних землях (100 відс. мандатів) з одного боку засвідчила про велику національну свідомість тих земель, з другого давала провідникам „Сель-Союзу“, першим українським послам, авторитет і популярність. З огляду на істнування на Волині частиці великоукраїнської партії соціялістів-революціонерів (УПСР) та в Галичині української радикальної партії (УРП) — можна було сподіватися, що „Сель-Союз“ зіллється з одною із тих ідеольоґічно близько споріднених партій. УРП і УПСР справді обеднались (14. II. 1926) в істнуючу нині УСРП, а „видимим знаком“ цього обеднання був вхід б. посла Жука до Головної Управи нової партії.

Зовсім інший національний та трохи інший і соціяльний характер мала „Партія Народньої Волі“. Це була ліва вітка „Русского Исполнительного Комитету“, куди її провідники належали ще в 1919—21 рр., себто це була так мовити соціялістично-москвофільська група людей зпід колишнього стягу Дудикевича і Маркова, яку тепер, після українських визвольницьких здвигів, роздирали три течії: 1) інтернаціонально-клясова (канони марксистівського соціялізму), 2) політично-московська (старий сантимент до Росії і весь передвоєнний москвофільський світогляд) і 3) національно-український (стихійне відродження національної свідомости серед москвофільських рядів та мотиви тактики, які казали „українізуватись“. Після того, як правиця „Галицко-Русско-ої Организації“ 1. XI. 1923 р. заклала окрему „Русску Народну Организацію“ (РНО), лівиця відмовилась від москвофільської назви аж у травні 1924 р. Але щойно 25. IV. 1926 р. прийняла та нова партія офіціяльно плятформу українську — під натиском обставин, поступаючого процесу освідомлення і потреб тактики. Так чи інакше — навіть коли орган народовольців „Воля Народа“ остаточно покинув своєрідне московсько-галицьке „язичіє“ в користь більш-менше чистої української народньої мови, — навіть тоді „Партія Народньої Волі“ остала по суті партією інтернаціональною, політично москвофільською. Після того, як поліція двічі заборонила конститууючий зїзд цієї партії (26. XII. 1923 і 6. III. 1924), в органі партії, згаданому тижневику „Воля Народа“, появилася 1. V. 1924 р. партійна програма: вона голосила соціялістичні гасла усуспільнення приватної власности, засобів продукції й обороту, а в земельній справі ставила домагання „знесення нетрудового землеволодіння“ й проголошувала свою мету гуртувати виключно малоземельних і безземельних селян. Таким робом, коли „Сель-Союз“ був партією національно українською та мав на увазі всіх хліборобів, а по правді навіть більше „куркулів“ (середняків і богатших селян), то „Народня Воля“ була групою інтернаціонально-безхребетною і йшла на розбивання хліборобського стану через спеціяльне протеґування лише одної, найбіднішої, селянської верстви.

Наблизились до себе ці дві такі ріжні групи завдяки двом обставинам: зростові радянофільських настроїв серед сель-союзників і українізаційному поступові народовольців. Обеднались ці партії на спільному зїзді делеґатів у Львові 10. жовтня 1926 р. Прийнято тоді назву „Українського Селянсько-Робітничого Соціялістичного Обеднання“. У програмі нової партії казалося, що „Сель-Роб“ буде вести клясову боротьбу українських селян і робітників, а в цій боротьбі буде змагати до солідаризації міжнародного руху працюючих“, а щодо національної сторінки Сель-Роб признавав „кожному народові“ право самовизначення, а щодо народу українського, то зазначував це його право на всіх етнографічних землях.

Колишні сель-союзники гадали, що вони в той спосіб остаточно „зукраїнізують“ недавню сутомосквофільську групу „Нар. Волі“, зновуж народовольці раділи з поширення терену своїх впливів на Холмщину й Волинь. По-правді галицькі комунізуючі москвофіли перехитрили холмсько-волинських соціялізуючих хуторян: від самого початку обеднання щораз більше домінуючими проявлялися впливи львівських б. народовольців та падали впливи б. сель-союзників. Швидко теж почалася „чистка“ Сель-Робу з найбільш нешкідливого національно-українського елементу: в березні 1927 р. виключили з партії посла Павла Васильчука за його соймову промову, якої „ідеольоґічний зміст“ не сподобався п. Вальницькому, Заяцеві і Пелехатому (гл. „Діло“ з 22. III. 1927 і заява Павла Васильчука, „Діло“ з 27. III. 1927). У вересні 1927 приходить до отвертого розлому в Сель-Робі, а 17. жовтня 1927 повстає нова партія „Сель-Роб Лівиця“ з бувших москвофілів народовольців (Вальницький, Заяць, Пелехатий, Химчин, Хам, Настьошин, Голінатий), а в Сель-Робі Правиці залишаються колишні сель-союзники (посли Козицький, Братунь, Маківка, Чучмай); посли Павло Васильчук і Назарук формально реактивують назад Сель-Союз, який зрештою стає уже цілком організацією на папері (гл. обширна стаття про ці відносини „Діло“ з 23. X. 1927).

Але такий розгардіяш занадто компромітував обі групи, щоби вони не пробували порозумітись. В березні 1928 р. повстає у Львові, інспірований К. Вальницьким, „Ініціятивний Комітет Єдности Сель-Робу“ під головуванням М. Дурделли, а 24. травня 1928 прийшло до нового обеднання розсварених груп — цим разом під диктаторським приказом львівських „лівих“. На чолі „Робітничо-Селянської Єдности“ станув Ц. К., якого головою був Михайло Дурделла. До Ц. К. увійшов теж б. пос.: Маківка з Холму. Тільки Максим Чучмай не погодився з цією зміною. 10. червня 1928 року відбувся у Львові зїзд його прихильників і рішено зберігти при життю партію „Сель-Роб Правицю“, але ця група постепенно втратила всякий грунт під ногами, не могучи втриматись посередині московського інтернаціоналізму й українського патріотизму. Сьогодні, як про це повідомляла преса, Максим Чучмай докотився до — певнівщини.

Боротьба поміж „правим“ „націоналістичним ухилом“ у КП(б)У та правовірними комуністами, яка відбилася сильно на відносинах у КПЗУ, мала свій резонанс і на терені Сель-Робу. Хто каже „а“, тому важко не сказати „б“, — особливо, коли його до цього примушують. Увійшовши в сферу інтернаціонального марксизму, якого единим „авторитетним“ інтерпретатором є III. Інтернаціонал, важко було Сель-Робові втримати свою незалежність. Яку він вів практичну роботу у нас у краю, на терені українських національних установ, це відомо. З Сель-Робом ми боролися як найрішучіше скрізь і всюди, як з розбивачем українського організованого національного життя і деморалізатором української прилюдної опінії. Однак розвязання Сель-Робу не можемо вважати ніяким ліком на його розбивацьку та деструктивну роботу. Бо її далеко грунтовніше та успішніше можна паралізувати працею та вириванням зпід ніг сельробів того грунту, на якому вони жирують, а саме: нужду на селі, неграмотність та темноту, неможливість розвитку своїх політичних, культурних і господарських енергій у власних установах.

Wyciąg z protokołu wspólnego z dnia 23. 9. 1932 r. Sąd okręgowy Wydział VI. karny we Lwowie w sprawie konfiskaty Nr. 210 czasopisma „Dilo“ z daty Lwów dnia 21. 9. 1932 r. do Sygn. VI. 1. Pr. 657/32 na posiedzeniu niejawnem w dniu 23. września 1932 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 20. 9. 1932 r. przez Prokuratora Sądu Okręgowego we Lwowie konfiskatę czasopisma „Dilo“ Nr. 210 z daty Lwów dnia 21 września 1932 r. zawierającego w artykułach 1) „Ostanni Mohikany po uczytelach“ od słów „Perszym welykym“ do słów „do reszty“, od słów „Z likwidacije ju“ do słów „nacionalnu zahladu“, od słów „Za uczytelskymy“ do słów „suspilni widnosyny“ i od słów „Za polskoji“ do końca artykułu. 2) „Czystka na tereni...“, 3) „Czystka w kolomyjśkomu“ w całości znamiona występku z art. 127 kk. zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17. 12. 1862 Nr. 6 ex 1863 tj. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. Uzasadnienie: Ogłoszenia drukiem wymienionego artykułu ma na celu tendencyjnem przedstawieniem wykonania z zarozporządzenia Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z zakresu sądownictwa zniewatyć zarządzenia władzy. Według §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący: J. Antoniewicz wr. Protokulant: Gleich wr. Za zgodność: Limanowicz st. sekr.

Від дефляції до інфляції.

„Накручування“ конюнктури і оптимістичні прогнози.

Штучний чи природний є оптимізм в Америці, — не тільки той, що виявляється в популярному кличі „keep smiling“ (усміхнись!), у кличі, який скрізь лунае та скрізь фігуруе — чи йдете ви в банк чи в кіно, — але цей оптимізм що його поширюють знавці економічних процесів, а фактом є, що він вспів уже заплíднити і країни інших континентів. Не маємо на думці накидуваного більшовиками культу веселости у Совітах, хоч його господарське підложе є очевидне (аби маси забули за своє злидение, півголодне життя). Думаємо про тих поважних европейських обсерваторів господарської динаміки, що твердять усе більше рішучо, що **„дефляція минається, а йде інфляція“...** Тобто минається замороженість і дорожнеча гроша, минаються низькі ціни, світовий господарський механізм починає працювати справніше та пильніше...

„Ми находимось у найвчаснішій фазі конюнктурального перелому — пишуть „Financial News“ — виступаючи рівночасно проти горячки скорого збогачування себе і „накручування“ конюнктури через спекулянтів. Рецидива низьких цін збіжа, бавовни, металів на американських і англійських біржах у попередньому тижні щоправда викликала нервозність і непевність стійности „госси“, але назагал не заломила оптимістичного духа тих, що кинули в світ прогнози конюнктури. Ця рецидива вказала тільки на **небезпеку вискоків спекуляції,** що всупереч послідовности чергування розвоєвих явищ, хоче тільки за всяку ціну наживи. Це і дало притоку згаданому економічному органові „F. News“ до гострого виступу проти нездорової спекуляції.

Та тоді, коли „накручування“ конюнктури через спекулянтів є дійсно нездорове, штучне і з природи річи веде до рецедив, то „накручування“ її ріжними урядами для приспішення автоматичного ділання господарських процесів дає добрі наслідки. Уряди Америки, Англії, Німеччини, а частинно і Франції взялись передовсім до упорядкування ділянки капіталів. Вони вірять, що поруч з „автоматичним“ дорожінням найважніших сирівців — подешевіння і урухомлення гроша, що досі своєю тіснотою тримає в кліщах народні господарства — як теж заплíднення широких мас почуванням довіря, — що це найкращий шлях до поборення дефляції **і започаткування господарського ренесансу.**

Велика акція, що її провадить Reconstruction Fin. Corporation в Америці та атака на скрині і панчохи труcливих елементів, де заховані величезні безробітні капітали — це сміліі спроби поширення кредитів для підсилення промислу і здешевіння гроша, а з тим і здавлення процесу дефляції. Авторитетні обіцянки Гувера кажуть про допровадження американській господарці нових 20 міліярдів долярів. Колиб це бодай у половині вдалося зреалізувати, — до чого причиниться виборча кампанія, — то американське господарство вилізе бодай одною ногою з трясовиння деконюнктури і стане нею на твердий ґрунт „просперіті“.

Англія завдяки смілій конверзії War Loan, яка в 90 проц. уже повелась і повинна дати річно державі біля 800 міл. зол. ощадности, як теж рекордовою в історії Англії знижкою дисконтової стопи на 2 проц., разом зі Швайцарією найнижчою тепер у світі (Америка має 2 і пів, а Польща ще від 2. жовтня 1930 р. 7 і пів, вищу від усіх інших держав) — скріпила ринок капіталів у небуденний спосіб. Німеччина осягнула згоду міжнародніх чинників теж на знижку дисконтової стопи з 5 на 4 проц., а фон Папен хоче творити „гольдінґовий інститут фінансування промислу“ на зразок згаданої амер. R. F. C. і амортизаційну касу, аби при її помочі санувати банки і підприємства. Навіть Франція, що донедавна проти дефляції нічого не робила, рішилась у половині цього місяця на конверзію 7.6 і 5 проц. державних рент на 4 і пів проц., зменшуючи в той спосіб видатки на обслугування державних позичок і започатковуючи тим знижку капіталової стопи, а рівночасно оживлення в промислі і торговлі.

Американський проф. **Parker Willis** заявив тільки що у Парижі, що „тепер завважується деяке поліпшення ситуації, яке — імовірно — є чимсь більше, ніж сезоновим поліпшенням“, а відомий німецький промисловець Круп на останній конференції рурських промисловців рискнув відважною прогнозою, що **найпізніше січень 1933 року** принесе — мовляв — цілковитий зворот на краще в господарській ситуації Німеччини. Коли додамо до того оптимістичні віщування ріжних Інститутів для дослідів конюнктури, починаючи від американського, та думки інших знатоків скомплікованих господарських процесів, про які ми вже частинно згадували в одній з наших попередніх статтей, — то годі не добачувати цієї течії господарського оптимізму як суспільного психольоґічного явища. Іти за цією течією, піддаватись психозі оптимізму, це очевидно не значить думати категоріями специфічного нам „якось то буде“ (гл. звідомлення з нарад в Центросоюзі, „Діло“ ч. 210). Від оптимізму як творчої іненкції або бодай як протиставлення теж питомої нам часто засади „не трать куме сили...“ нам немає чого втікати. Оптимізм — це надія, що світ знову може зажити в кращих умовинах, якщо всі разом і кожне зокрема викреше зі себе багато творчої енергії.

Правда, хмари, що все більше затемнюють політичний горизонт світа, мало сприяють господарській реконструкції світа та розвінчують оптимізм з його льоґічних заложень. „Довершені факти“ на Дал. Сході, разом із комплікаціями в ділі до- і роззброєння спричинюють те, що вже явно і славно говориться про близьку війну як політичну необхідність. Ось сенатор Косковскі пише в „Курієрі Варшавскі-м“, що „світ виразно зближається до нової катастрофи“, а ґен. Сікорскі заповідає недалеку війну, що її буде мусіти вести Польща. Цей політичний песимізм готовий згодом заглушити цей оптимізм, що шириться в міру кріплення паростків, які появляються тут і там на твердому ґрунті господарської дійсности.

В. Н-вич

За океаном.

Скільки є адвокатів українців в Америці?

Один з адвокатів українців у Галичині звернувся до адвоката українця п. Богдана Пелеховича в Шикаґо, щоби подав йому спис адвокатів українців у Злучених Державах. Це не легка річ їх зібрати, тому, що вони розкинені по великій території, хоч загалом мало їх. Але п. Пелехович завдав собі труду і таки зібрав імена 28 адвокатів з 14 міст в Америці. Подаємо оце той спис: Шамокин Па.: Іван Копистянський, Володимир Й. Ґлова. Мекаду Па.: Іван Сквір. Вилкс Беррі, Па.: Андрій Й. Завойський. Питсбурґ, Па.: Василь Онишків. Нюарк, Н. Дж.: Василь Кузьма. Джерзи Ситі, Н. Дж.: Маркіян Е. Вагнер. Перт Ембой, Н. Дж.: Володимир Ваверчак. Ню Йорк, Н. Й.: Олександер Хиляк, Степан Й. Ярема, Михайло Пізнак, Михайло Родик, Василь Цільник. Бостон, Месс.: Арнольд Д. Марґолін, Клівленд, Огайо: Василь Д. Куривчак, Іван Тарнавський, Іван, Т. Білинський, Омер Е. Малицький. Дітройт, Миш.: Йосиф Чарновський, Василь Качмарик, Михайло Й. Мозода. Шикаґо, Ілл.: Роман Наґірняк, Богдан Пелехович, Василь Шуль, Роман І. Смук. Іст Шикаґо, Інд.: Михайло Гавран. Савт Бенд Інд.: Дамян Л. Островський.

Величаве свято 25-ліття поставлення української церкви у Вотервліт.

В самий День Праці, 5. вересня, відбулося тут величаве свято з нагоди 25-ліття будови теперішнього храму української католицької церкви св. о. Николая. Народу зібралося з усіх усюдів до двох тисяч. Свято було попереджене восьмиденною місією, яку переводив Преосв. Константин, так, що ювилей церкви зійшовся із закінченням місії. Прибуло 10 священиків, між ними 2-х попередніх парохів, а саме: о. Й. Чаплинський з Нюарку й о. д-р Онуфрій Коваль-

---

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 30. ВЕРЕСНЯ 1932.

Д-Р МИКОЛА АНДРУСЯК. 2)

Дещо про Мазепу та його сучасників.

Одинокий момент, коли Мазепа сам без чужої помочі міг створити незалежну соборну українську державу, був тоді, коли він у 1704 р. прибув на Правобережжя. Зєднавшись із Палієм, що ставився до нього дуже ввічливо та протягом майже 15 літ все спомагав його у протитатарських походах, міг Мазепа взяти провід народніх рухів на Правобережжі й виступити проти Московщини й Польщі. Одначе не маючи ще тоді наміру зривати з Москвою, Мазепа йшов карати з наказу царя польських панів шведської партії. Ішов слідами першого походу Хмельницького під Львів, Замостя. Вертаючи звідтам на Україну, задержався на Волині й тут під впливом козацьких скарг на москалів починає родитися в нього думка протимосковського зриву; було це півтора року після арештування з царського наказу хвастівського полковника Семена Палія, що стративши надію на приєднання Правобережжя до Гетьманщини хилився в бік шведської партії в Польщі.

Арештуючи Палія, поповнив гетьман похибку. Інтуіційно відчув це Шевченко й висловив у поемі п. з. „Іржавець“.

— — — — „що поради
Не подала мати,
Як пшениченьку пожати.
Полтаву достати.
Ой пожалиб, якби були
Одностайне стали
Та з хвастовським полковником
Гетьмана єднали“.

Та інакше представляють Палія Теофіль Коструба й Борщак, не досліджуючи джерельного матеріялу та іґноруючи літературу. Перший, без фахової освіти, ставить Палія на листі „мінусів ув (задержую чудацьку Кострубину мову) української історії“ („Хліборобський Шлях“, 1932, ч. VI., ст. 134), як „позбавленого глибшої політичної думки“ („Новий Час“, 1932, ч. 64). Борщак називає Палія у рефераті: „Мазепа як людина й історичний діяч“ — „різуном панів“. Цікаво! Може шан. автор відкрив у паризьких архівах яку статистику, скільки Палій вирізав панів? Дивно тільки, чому цього не подають польські джерела, які Борщак уважає тенденційними („Діло“, 1932, ч. 91.).

Палій, як виказує переписка Яна III. Собеского, Мазепи й інших з ним і про нього, не був абсолютно відемним типом серед козаків. Він змагав до того, щоб Україна зединилася під булавою „ясневельможного його милости пана Івана Мазепи, війська запорозького обох сторін Дніпра гетьмана“. Сам він не мав аспірацій до гетьманської булави, бо бачимо, що в часі народніх рухів на Правобережжі гетьманом титулувався Самусь Іванович, хоч душею цих рухів був Палій. Маємо джерельні вістки про звязки української православної шляхти в тому часі з Палієм, а браславська шляхта рішила однодушно на соймику у Винниці 6. липня 1702 р. вислати до нього посольство із заявою приязни. Палій турбувався також у Мазепи в справі викупу кн. Юрія Четвертинського, що попав був у татарський полон. Отже не різав князів і шляхту, себто панів, як це твердить тенденційно Борщак.

З оповідання московського богомольця попа Івана Лукіянова, який через Хвастівщину переїздив до Святої Землі і потім тою самою дорогою вертався, виходить, що Палій був добрим орґанізатором та вмів удержати в карности своїх козаків, що були збираниною зі всіх усюдів. У часі його неприсутности управляла полком його енерґійна жінка.

Серед запорожців був він популярний, одначе не хотів бути кошовим на Січі, щоби не повинуватися наказам черні; ще у 1703 р. висилав він свої відділи помагати Мазепі громити запорозьких гультаїв, що займалися розбоями. В джерелах нема сліду про якунебудь протимазепинську акцію Палія, крім його досадних слів під адресою гетьмана, коли не було сподіваної помочі від останнього в часі нар. повстання на Правобережжі. Мазепа довідався, що Палій виговорився ось-так: „Пан гетьман нам у потрібний час помочі військової не давав; коли й надалі не даватиме, то піддамося полякам, і не знаю, як тоді й на Задніпрі буде“.

Та коли Мазепа прийшов з військом на Правобережжа, Палій уважав цей прихід моментом зєднання всієї України й не підозріваючи гетьмана в лихих замірах щодо нього, прибув у його табор під Паволоч.

Арешт Палія Мазепою з царського наказу вважаю траґедією політичної діяльности нашого гетьмана. Цим своїм ділом Мазепа знищив свого предтечу; бож Палій — як виходить з донесень Мазепи до Москви — мав заключити ще в 1703 р. з Любомирськими договір, в якому зобовязувався помагати їм та шведам проти Московщини. Післяж зриву Мазепи з Москвою пригадав собі кн. Григорій Долгорукий Палія і радив Олександрові Меншікову вжити останнього для прихилення козацтва на московський бік. Радив при тім „из оного выразуметь, каким себе имеет приятелем Мазепу и знает ли, что все несчастье и ссылка произошла от него изменника“. Не знати, чи з власного переконання Палій, після сибірського заслання вже немічний, ободрював під Полтавою козаків до боротьби зі шведами і Мазепою — як це подав літопис Грабянки, — чи був учасником полтавської битви тільки примушений москалями. В кожному разі не міг він бути приятелем Мазепи після зрадливого його арешту.

(Докінчення буде.)

Хто не платить за часопис, підкопує рідну пресу.

...ький з Вілинг, В. Ва. Римо-кат. епископа Гибонса з Олбені, котрий опікується матеріяльним станом церкви, заступає монс. Делейні з Ренселер. Проповідь у церкві в часі архієрейської Служби Божої виголосив епископ, а по англійськи говорив білоруський священик о. Тарасевич, професор Селезіянської колегії в Алтамант, Н. Й. Після церковних торжеств відбувся ювилейний обід у парохіяльній салі, якого товстмастром був о. сов. Сембратович з Дітройту, а на якому між іншими виголосили промови: еп. Константин, ген. вікарій лат. дієцезії Делейні, мейор міста Вотервліт. В год. 3. відбулися змагання двох українських бейзболових дружин, з Вотервліт і Ґренвилл, в парку недалеко церкви у присутности біля тисячки видців. Перемогла дружина з Ґренвилл. В год. 6. веч. відбувся духовний концерт. Хори під орудою п. Теодора Яворського, учителя з Вотервліт. В антрактах промовляли о. Андрій Хлистун, місцевий парох, о. Чаплинський, а відтак о. Тарасевич по англійськи замісць о. Григорійчука з Канади, який спізнився. Свято принесло великий моральний успіх.

Відзначення української співачки у Скрентоні.

Членкиня Українського Хору у Скрентоні, п-а Йосифа Ґурак, сопран, добула першенство в контесті авдицій „Атвотер Кент". П-а Ґурак, котра також студіює музику в Музичній Консерваторії у Скрентоні, відспівала дві пісні, а добула відзначення за пісню „Дощик, дощик капає дрібненький", композиція Лисенка. Вона візьме участь у стейтовому контесті в Філядельфії у жовтні цього року.

—o—

Відгомін розвязання „Сель-робу".

Дрогобич, 27. вересня 1932.

У звязку з ліквідацією „Сельробу" дня 26. п. м. опечатала держ. поліція крамниці кооператив: „Єдність" у Добрівлянах, „Поступ" у Нагуєвичах і „Сільський Господар" у Ясениці Сільній, а крім того „Районову Молочарню" в Добрівлянах.

Опечатано теж льокалі Кружка „Сільського Господаря і „Рідної Школи" в Добрівлянах, читальні „Просвіти" в Колпці та „Сільського Господаря в Раневичах.

У справі опечатання кооператив інтервеніювали у старостві в Дрогобичі представники кооператив, Повіт. Союзу та Маслосоюзу, але безуспішно.

Перед опечатанням поліція перевела всюди ревізії, але ніде нічого не заквестіонувала. Переведено теж кілька ревізій у приватних осіб. Не арештовано нікого.

Закриття вичислених кооператив викликало у Дрогобиччині сильне враження. Слід признати, що згадані кооперативи були карні супроти Повіт. Союзу та інших кооп. централь. *М-к.*

Вправи чужоземної леґії.

В останніх днях перебувала у Львові полкова делеґація Чужоземної Леґії, щоб означити місце для відбування вправ. Комісія брала при цьому під увагу технічні можливости, а також рахувалася з тим, що велика товпа захоче приглянутися цій незвичайній імпрезі. По переведенні конечних приготувань і доцільних адаптацій вибрала делеґація як найвідповідніший терен будівлю Скарбка. Бо як виявилося, то по цілковитій реконструкції нутра найкраще надається до цього давня саля „Фільгармонії", що відповідає вимогам химерної публики, яка вже сьогодні побачить там на екрані нововідчиненого кінотеатру „Атлянтік" найкращу креацію Івана Мозжухіна в ролі Сержанта Х.

—o—

Недуга Гайне-Медіна.

Що таке Гайне-Медіна. — Як берегтися страшної недуги.

В останніх днях повідомляє щоденна преса про уявлення більшої скількости захворувань за недугу Гайне-Медіна в нашій частині краю (Людвиківка п. Долина 7 випадків) та у Львові.

Недуга ця, знана та описана перед 100 роками (1840 р.,), сама по собі для життя не є небезпечна, одначе полишає по собі наслідки і для хворої людини і для громадянства важкі та клопітливі. Є це гостра пошесна недуга, що її легко переносять чи то споживчі продукти (ярина, овочі, вода, молоко), чи хвора людина на людину здорову. Виступає вона або в поодиноких захворіннях, або в захворіннях частіших, завдяки скорому поширюванню у формі пошести. Пошесть виходить найчастіше від здорових старших людей, котрі з недугою денебудь зустрілися і самі не хворіють, але в носовій та ротній дуплині носять зарязки недуги, розсіваючи їх підчас чхання та кашлю.

Більші пошести Гайне-Медіна є знані, а в останніх часах описані в Німеччині та Мадярщині. Недуга ця являється в порі пізного літа та в осени. Западають на неї головно діти в дошкільнім віці між 1—6 роком життя, однак недуга не щадить також немовлят від 6 місяців життя, а також, хоча рідше, й дорослих. Не всі діти у вище названім віці на неї западають, а тільки ті, про котрих кажемо, що є на недугу Гайне-Медіна диспоновані. Пояснюється це явище тим, що дитина дідичить у спадщині відпорність на недугу від своїх батьків, котрі з недугою колись зустрілись, одначе не хворіли, бо в їхньому устрою витворилися протитіла на цю недугу. Діти, у котрих нема такої відпорности, хворіють.

Доба від стрічі дитини з носієм зарязків до виступлення проявів недуги, т. зв. інкубація, триває 8—12 днів. Недуга зачинається нагальним виступленням високої горячки (40—41° Ц.), злученої з появами нежиту носа, горла, носопролиту, блювання, бігунки та сильних потів. Одні діти лежать непорушно в ліжку, вказують на болі голови, часами крижів і кінцівок, другі є неспокійні, дразливі на дотик, кидаються, нерідко виступають у них судороги (корчі). Нераз можна завважити подразнення мізкових оболон, або появу запалення мозку. Висока горячка та поява нежиту удержуються в більшині випадків 1—2 дні, часами до 2 тижнів. Буває, що названі прояви є ледви зазначені, або їх зовсім не завважують, крім горячки. Після уступлення горячки до нормальної окруження дитини ствержує на третій або в найближчих днях, що дитина не рухає кінцівкою, себто раменем або стегном. Є це наслідок недуги, котра веде до вялого пораження мязів кінцівок з причини запалення сірої субстанції спинного мозку. В сірій субстанції спинного мозку находяться на цілій його довжині нервові клітини, з яких відходять мотузки нервової ткани до мязів, т. зв. рухові нерви.

В недузі Гайне-Медіна виступає запалення саме сірої субстанції спинного мозку на ріжних височинах його довжини. Тому то вялі пораження мязів розміщені ріжно: в одної дитини поражене є рамя або передрамя, у другої стегно або підстегня, у третьої мязи хребта, черева, огруддя або сечового міхура. Полягає це на тім, що в першої дитини запалення сірої субстанції відбувалося в околиці шийного стрижа, у другої грудного або нижче. Запалення сірої субстанції обмежується звичайно на праву або ліву сторону тіла та обіймає або обі кінцівки, себто горішню й долішню, або лиш одну з них. Пораження по запаленню сірої субстанції спинного мозку приходить наслідком знищення та витворення близни в нервових центрах, з котрих виходять рухові нерви. Такі нерви нидіють та занакають. Оскільки запалення відбувається в сірій субстанції самого мозку, тоді виступають пораження головних нервів голови, як мязів, котрі порушують око, язик, піднебіння, горло, лице і т. п. Пораження розвиваються або нараз, обіймаючи цілу кінцівку, або поволи напротязі кількох тижнів частинами кінцівки. Найчастіше можна завважити пораження долішньої або горішньої кінцівки, рідко хребта або сечового міхура. З причини нидіння нерву приходить звироднення та занак цілої ґрупи мязів дотичної кінцівки. Не тільки мязи занакають, але можна завважити також зміни в костях, підскірній товщевій ткани та в самій скірі. Кінцівка буває холодна, синяво закрашена, волос із скіри випадає. В суглобах настає вялість або прикорчення. В кінцівці долішній лишається як наслідок коняча ступня, або кмипаво-коняча ступня (стопа звисає в долину пальцями, або звисає та звернена до середини). В дуже рідких випадках пораження самі уступають і кінцівка вертається до давнього виду та працездатности. В майже 95 прц. випадків треба лічити кінцівки і то оперативною методою, котра не все дає добрі вислідн.

З представленого образу виходить, що недуга сама для себе не є смертельна, триває звичайно коротко, однак наслідки її просто жахливі. Це тому, що люди з наслідками недуги Н. М. — майже всі тяжкі каліки, нездатні до ніякої фізичної праці; також умово виведені вони з рівноваги, бо при розвинених здорових душевних функціях мусять бути пригноблені своїм фізичним станом. Каліки ці ходять нераз на кулях, а декотрі з них взагалі не можуть порушатися, полишені опіці родини або громадянства. Тут саме лежить головна вага недуги Н. М. Людина душевно повновартна не має змоги вжити своїх кінцівок до праці, громадянство чи родина мусить каліку удержувати не одержуючи від нього ніякого звороту за вложені кошти чи старання.

Зараження недугою відбувається правдоподібно т. зв. кропельковою дорогою, себто частинами слини яка добувається назовні при чханні або кашлі старших людей, хворих на нежит. Запобігти недузі можна при 1) точнім виповнюванні засад примітивної гігієни коло дитини, себто: чисте удержування скіри та рук дитини, чистий, свіжий воздух відповідна пожива, чисте та дбайливе удержання домівки; 2) привчаючи від зарання дітей полокати горло; 3) не вводити дітей у більші скупчення людей, як кіна, театри діточі забави: тут слід *звернути увагу в захоронках та народніх школах на* діти з нежитами носа, горла та кашлем; 4) старші люди повинні уважати на гігієну ротової дуплини — полоканням теплою водою з додатком ½—1 ложочки борового квасу чи іншого дезинфекційного засобу; 5) люди з нежитами носа та горла не повинні зближатися до дітей, хустинки до носа тих людей дбайливо дезинфекувати; вистерігатися недуг з т. зв. „перестуди", не вбирати дітей в затеплий одяг.

На випадок захворіння дитини звернутися до лікаря. Дома звернути увагу на поведінку дитини, її уложення в ліжку, вигідне удержування кінцівки підчас лежання. Випорожнення та сеч дитини дезинфекувати доданням лісолю.

В Польщі не було досі примусу зголошення та ізолювання випадків захворіння, як у Німеччині, але від 29. вересня ц. р. такий примус проголошено і в Польщі. З огляду на сильну пошесність цієї недуги і на згаданий розпорядок треба негайно зголосити і відокремити кожного хворого на час 6 тижнів.

Зарязок цієї недуги є знаний, тому дослідники ріжних країн старалися винайти способи усунення недуги чи то витворенням щіплянки проти неї чи сироватки. Спроби ті тільки частинно вдалося, а саме в Інституті Пастера у Парижі, де витворено сироватку з овець та коней, яка застосована в пору дає деякі лічничі вислідн.

В країнах, де були значні пошести недуги Н. М., лікують її впорскненням сироватки крови тих людей, котрі недугу вже перебули, а не є заражені туберкульозою та пранцями. Сироватка крови тих людей має в собі протитіла і впорскнена на початку недуги (30—48 годин) у скількости 50 цм³ перериває її негайно та усуває тимсамим також наслідки недуги. У нас такої сироватки поза великими діточими клініками як ось у Варшаві, покищо нема, раз з причини великих коштів, а по-друге, через відсутність відповідних випадків.

Під цю пору нема пошести — поза поодинокими випадками у Львові, одначе пошесть саме з тих поодиноких випадків може поширитися. Тому обовязком батьків звернути пильнішу увагу на діти, щоб оминути жахливих наслідків недуги, яка паде тяжким тягаром на родину та громадянство.

Д-р мед. Осип Філяс,
Львів.

По широкому світі.

— На Балтійському Морі відбулися в останніх днях маневри радянської воєнної фльоти при участи гідроплянів і кермових бальонів.

— Шлеський сойм у Катовицях скликано на 30 вересня ц. р.

— Болівія приняла умовини розему, предложені невтральними державами.

— В мешканні судді Таєра у Ворчестрі біля Ню Йорку вибухла бомба і заподіяла знищення. Таєр відомий з того, що засудив на смерть італійських анархістів Сакка і Ванцеттія.

— Голодівка Ґандія тревала 149 годин.

— Арґентинський сенат вирішив амнестію для політичних проступників.

— На основі звідомлень гол. кватири бразилійських повстанців у Сан Паольо літаки союзних військ острілювали зі скорострілів пасажирські потяги і збомбардували місто Агапа [?].

—o—

Україніка в чеській пресі.

(Від 10. VIII. по 13. VIII. 1932.)

Дня 10. VIII. „Словацко“ (Годовін) пише про події на Поліссі.

11. VIII. „Ческе Слово“ (М. Острава) подає рецензію на книгу німця В. Бравна „Під царською та совітською владою“. Автор від 1915 р. перебував у полоні в м. Старобільську на Харківщині. Коли в 1918 р. прийшли на Україну німці, покликані українським урядом, щоби скинути більшовиків, то, як оповідає автор, передовсім почали грабувати й вивозити з України її багатства до Німеччини. Головнокомандуючий німецькою армією Ейхгорн надзвичайно жорстоко поводився з українським населенням, вішаючи селян за незначний спротив його наказам на поставлених для того по селах шибеницях. Така поведінка німців викликала проти них страшенну ненависть, але німці на це не звертали уваги й до того ще зачали руйнувати українське господарство, випускаючи фальшиві українські гроші, українські карбованці. Ця характеристика часів окупації німцями України, на думку ґазети особливо цінна тим, що подає її німець, який сам був свідком тих подій.

11. VIII. „Ческе Слово“ (М. Острава) наводить один з анекдотів про те, як господарює совітська влада на Україні. З Трипілля на Київщині відправлено до Москви 20 тон маку. Експертна комісія в Москві визнала цей товар закордонним, бо сплутала українське Трипілля з африканським Триполісом та постановила розслідити, хто був ініціятором марнотратства валюти на закупно малопотрібного товару з Африки. Лише контрольна комісія висвітлила неуцтво експертної комісії й вислала невідомо куди зіпсовані за 8 місяців лежання на складі маси маку.

11. VIII. „Глас Виходу“ (Ужгород) у статті під назвою „Віроломний напад на заведення матірної мови по школах Підкарпаття“ обурюється проти „Карпаторуського Голосу“ за наведення фальшивих вигаданих фактів, нібито з учнів підкарпатських шкіл виховують козаків української республики, а не вірних горожан Чехословаччини, і заклик до уряду ЧСР звернути увагу на 220 учителів Підкарпаття, що своєю політичною романтикою виховують в учнях хибне розуміння сучасности. Метою таких хибних інформацій, на думку „Гласа Виходу“ є бажання довести голодному населенню Підкарпаття всі виголи прийняття мови й культури російської і тим затемнити самосвідомість населення.

12. VIII. „Горацке Лісти“ (Нове Место на Моравах) подають допис з України. Автор листа, що отримує на посаді 72 карбованців місячно, пише, що не має що їсти і що від голоду ледви ноги тягне. Ідеалом є мати трохи картоплі та шматок хліба, про інше там і не марять. Як совітська влада рабує своїх підданців, свідчить описання продажі дому з садом: за них його сестра одержала 1 пуд борошна, 15 фунтів масла та 50 рублів грішми. До тогож мусіла з цих грошей 70 карбованців заплатити совітській владі у формі податку.

13. VIII. „Народні Лісти“ (Прага) у статті О. Ксюніна „Образки з Руска“ оповідають про поширення думки серед населення в СРСР про неминучість близької війни, а серед населення України спекулянти поширюють думку, що на час війни все населення буде переведене на схід, а його маєток буде сконфіскований. Тому селяни охочо збувають все, що мають, і економічний їх стан тим ще згіршується. На Україні селянська молодь цілими загонами нападає на каравани, які вивозять збіже з України до Московщини та відбивають його у міліції, охорону якої нині заміняють загонами ДПУ, з якими селяни переводять справжні бої.

КОНЕЦЬ СТРАЙКУ В АНГЛІЇ.

ЛЬОНДОН, 28. IX. ПАТ. Страйк у промисловій окрузі Манчестер скінчився. 180.000 робітників вернуло до праці. Страйк тревав один місяць і три дні і коштував професійні союзи 400 тисяч фунтів виплачених на допомогу страйкарям. Страти прядільного промислу обчисляють на 14 міліонів фунтів.

НЕВІДОМА НЕДУГА.

КЕНІҐСБЕРҐ, 28. 9. ПАТ. Невідома пошесть серед рибалок над заливом Висли поширюється все більше. Досі занотували 23 випадки тієї недуги. Тому кілька літ недуга ця спричинювала параліж і тоді було наслідком її багато жертв у людях.

НОВІ ВИПАДКИ ГАЙНЕ-МЕДІНА НА ПОЛЬСЬКОМУ КОРДОНІ.

КЕНІҐСБЕРҐ, 28. 9. ПАТ. В околиці Штуму над польським кордоном занотували кілька випадків недуги Гайне-Медіна.

ПОБІДА АМЕРИКАНСЬКИХ БАЛЬОНІВ.

У змаганнях бальонів в міжнароднім леті, в Базелі за чашу Ґордон-Бенета найдальше залетіли американські бальони. „Ґудір 8“ осів на Литві біля Ковна. Залогою того бальону були два реклямові пільоти фабрики „Ґудір“, Ворд Ван Ормен, що тричі здобув чашу Ґордон-Бенета, та його помічник Блейр. Другий американський бальон „Ю. С. Неві“ осів на Виленщині в селі Лашулі, біля польсько-латвійського кордону. Як перелітав над Білою Равкою коло Скерневіц, пільоти, тому що мабуть не мали вже балясту, викинули з коша ріжні предмети, м. и. металевий збірник від ґазу, ґумового вужа, два звої шнурів, мосяжні колісцята, термос із білою кавою та летунську книжку в англійській мові. Пільотували: командор поручник американського летунства Сетл і пор. Башнел. Німецький бальон „Дойтшлянд“ осів біля Фрайвальду в ЧСР. Також у Чехословаччині осів австрійський бальон „Ернст Бранденбурґ“. Недалеко Варшави осів французький бальон „Петі Мурс“. Американський бальон „Ю. С. Неві“, що здобув перше місце, пролетів 1536 км., „Ґудір 8“ 1383 км., французький бальон „Петі Мурс“ 1233 км. Польський бальон „Польонія“ 1164 км., еспанський „14 де Абріль“ 1143 км., польський бальон „Ґдиня“ 1075 км.

Ще про криваві події на Закарпатті.

У попередньому числі „Діла“ подали ми чехословацький комунікат про криваві події в Нижній Апші біля Тячева.

Тепер подаємо подробиці про причини тієї стрілянини за праським щоденником „Право Ліду“. Цей часопис (ч. 227., з 25. вересня) питається, чи жандармам грозила від зібраних людей аж така велика небезпека, що мусіли вистріляти в юрбу аж кількадесять куль. Чи не ліпше булоб екзекуцію понехати, а жандармів відкликати?

До кривавої події прийшло 21. вересня, себто в українське свято (Рожд. Пр. Д.). Всі люди саме й тому були в селі. І в той святочний день прислали екзекутора...

Ще одна жертва.

(Урядовий комунікат).

„24. вересня помер у севлюшському шпиталі Оприш Тодор, якому при сутичці юрби з жандармами в Нижній Апші перестрілили було рамя. При секції тіла ствердили, що Фуцур Михайло згинув від кулі, яка відбилася від каменистого дна висохлого потока. Двох ранених Митра Івана та Гандика Юру після лікарських оглядин передали для домашнього лікування. З інших ранених, яких мабуть було двацять, ніхто досі не зголосився. Зі слідства виходить, що комуністи підбунтовували людей не платити податку. Як жандарми дали сальву, юрба не залякалася навіть 13 куль і кидала на жандармів камінням із висохлого потока, так що 7 осіб було ранених камінням. Щойно потім командант приказав дати другу сальву“.

(У попередньому числі подали ми за чсл. комунікатом, що жандарми взивали юрбу й у румунській мові, щоби розійшлася. Це, мабуть буде друкарська помилка, а має бути „українській мові“ (rusinsky). — Ред.)

24 СМЕРТНИХ ПРИСУДІВ.

РАНҐОН, 28. IX. ПАТ. Трибунал затвердив 24 смертних присудів на 36 присудів, що запали у процесі проти учасників повстання, яке вибухло торік у Бірманії. Решту 12 присудів перемінили на досмертне заслання.

ТОРНАДО НА ПОРТОРІКУ.

САН ХУАН, 28. IX. ПАТ. Остров Порторіко навістив страшенний торнадо, наслідком чого згинуло поверх 200 осіб. Багато домів знищених, комунікація перервана. Столиця представляє один образ знищення. Військо бере участь в ратунковій акції. Торнадо перенісся на південь острова Сандомінґо.

ПОДЕШЕВІННЯ ЦУКРУ.

ВАРШАВА, 28. 9. ПАТ. „Денник Законів“ ч. 80. з 28. вересня 1932. приніс розпорядок міністра скарбу з 21. 9. 1932, що обнижує ціну цукру на 20 зол. на квінталі. Знижка обовязує від 1. жовтня 1932 р. і від того дня найвища ціна цукру, випущеного цукроварнями на внутр. ринку виноситиме 84 зол. 50 сот. замість 104 зол. 50 сот. У звязку з цим гуртівну ціну обнижать так само, тобто на 20 сот. на 1 кг. Знижка торкається теж цін цукру в детайлічній продажі.

Відповідь Папена Еріотові.

Берлінське бюро Вольфа оголосило розмову з канцлером Папеном, що є відповідю на недільну промову фр. премієра Еріота. Заяву Еріота канцлер Папен означив як нове утруднення всякого порозуміння. Наші практичні постуляти, говорив Папен, яким завсіди несправедливо закидують збройні тенденції, не значать нічого іншого, як тільки, що домагаємося, очевидно в рамах конвенції, тої самої свободи достосування наших зброєнь до наших соціяльних і національних потреб, яке має кожна держава. Щодо роду і розмірів того достосування ми запропонували переговори. Крім того домагаємося, щоби до нас достосовано ту саму міру щодо елементів зброєння, як до інших. Ми не домагалися ніколи, щоби вільно нам було зброїтися в тих самих розмірах, як це робить Франція чи інші держави. Домагаємося зрівнання зброєнь обниженням загального рівня зброєння. Німеччина прийме всяке обмеження зброєнь, що буде обовязковим для всіх держав.

Полемізуючи з виводами Еріота, канцлер Папен рішучо перечить, немовто спортове вишколювання німецької молоді має військовий характер. Німеччина готова приняти всяку розвязку розбройної проблеми, що дасться погодити з її честю та безпекою. Ніколи пацифікація Европи не дасться перевести, якщо будуть спроби деґрадувати поодинокі держави до ряду країв нижчого роду.

ГОЛОД ДОВОДИТЬ НАСЕЛЕННЯ ДО КРАЙНОСТИ.

Під таким заголовком подає „Морнінґ Пост“ (з дня 23. вересня) вістку про жахливе положення селянства на Радянщині. „Згідно з новим радянським законом, пише „Морнінґ Пост“, який карає крадіж державного майна (там все є „державним майном“) смертю, розстріляно на Радянщині протягом перших десять днів місяця вересня 237 осіб. Їх обвинувачено в крадіжі засобів поживи. Зростаюча економічна кріза на Радянщині доводить голодуюче населення до крайности і як вказують останні вістки, положення населення дійшло вже до границі, де вривається людська терпеливість. В одній одеській фабриці господарських машин скликали недавно робітники мітінґ. На ньому виступив з промовою один робітник в масці і в коротких словах звернув увагу працюючих мас, що протягом одного місяця влада засудила 1733 робітників на примусові роботи“. *УКРБЮРО.*

ВАЖНЕ ПОЛОЖЕННЯ В ІРЛЯНДІЇ.

В Ірляндії приходить до чимраз гострішого конфлікту між республиканською партією, яку веде теперішній президент вільної ірляндської держави, Імон Де Валера, і між партією уміркованих, якій проводить бувший премієр і президент держави Касґрейв. Гостра протианґлійська політика Де Валери привела Ірляндію до економічної війни з Великою Британією. Ця війна дуже болюче відбилася особливо на селянському населенню і на господарському промислі взагалі. Касґрейв виступив проти уряду Де Валери, обжаловуючи його самого в тому, що через свою нетерпимість до Анґлії спричинив великі фінансові втрати для ірляндського селянства і поставив цілу вільну державу у важке положення. Уряд загрозив, що як Касґрейв не припинить своїх нападів, його арештують і поставлять під суд. *УКРБЮРО.*

ПОСОЛ РИС ДЕЙВИС ВІДВІДАВ БАЛКАН.

Минулого тижня повернув до Анґлії з поїздки по Балкані посол анґлійського парляменту Рис Дейвис (цей, що минулого року відвідував також Галичину). Він обїхав Югославію і Болгарію, де пізнався між іншим також з домаганнями хорватів і македонців. Посол Дейвис є членом Балканського Комітету в анґлійській палаті послів. *УКБЮРО.*

РАДЯНЩИНА ВИДАЛИЛА КАНАДІЙСЬКУ ЖУРНАЛІСТКУ.

Анґлійська преса подає вістку, що канадійська журналістка Рія Клаймен дістала від ДПУ (радянської поліції) наказ покинути негайно Радянщину за те, що вона подавала до закордонних часописів неприхильні для Радянщини звідомлення. Міс Клаймен дописувала часто до льондонського щоденника „Дейлі Експрес“ зовсім не скриваючи жахливого положення, в якому находиться населення Радянщини. Через те наразилася на депортацію. *УКБЮРО.*

100-ЛІТНЯ РІЧНИЦЯ СМЕРТИ ВАЛЬТЕРА СКОТА.

Дня 21. вересня обходив увесь англійський світ сорі роковини смерти одного з найбільших письменників світа, Вальтера Скота. Головне свято відбувалося в столиці Шотляндії, Единбургу, яка дуже тісно звязана з іменем цього великого письменника. *УКРБЮРО.*

Храмове свято в Голоску.

Львів, 28. вересня 1932.

Вчора, в день Воздвиження Чесного Хреста, відбулося храмове свято в церкві Успення св. Анни в Голоску Великім, віддаленій 20 мінут ходу від останньої трамвайної зупинки на Замарстинові. Прегарна погода причинилася до того, що на храмовому святі явилося багато нашого народу з усіх доокoличних громад, у тому числі й кілька осіб зі Львова.

Торжественну Службу Божу відправив під церквою під голим небом о. Роман Ганас зі Збоїск. відповідну до свята проповідь виголосив о. Іван Біликевич з Грибович. Після Сл. Божої і проповіди відбулося водосвяття під давньою керницею-капличкою, що лежить у селі. Крім кількох священиків світських явилося на храмовому святі також чотирьох священиків-Редемптористів із сусіднього монастиря-новіціяту оо. Редемптористів, які надали цілому святові ще більшого блеску.

Тут замітимо, що наша парохія Голоско (за княжих часів: Головсько) має нині разом з частиною Замарстинова і Брухович ледви яких 800 душ. В самім Голоску Вел. живе не більше, як 300 українських душ, які всеж таки спромоглися на гарну площу під будову читальняного дому, до якої думають приступити вже в найближчому часі. Обовязком українського громадянства Львова зацікавитися трохи більше Голоском і прийти з відповідною допомогою комітетові будови читальняної домівки в тому підльвівському селі.

НОВИНКИ

— **Новий „косцюлек".** В українському селі Полоничах пов. Перемишляни посвятили недавно польський костел при участи кс. Шленкака з Глиняя і кс. Малецького із Задвіря.

— **Арештування в Сокальщині.** Польська преса повідомляє, що в Сокальщині арештовано студента Василя Макара, його брата Володимира, службовця кооперативи з Потуриці, Павла Рака з Тартакова, Гриня Бабського, службовця кооп. в Потуриці та Андрія Дячишина, гімн. екстерніста в Бояничах. У всіх арештованих найшли матеріял (примірники „Сурми" і т. п.) який вказує, що вони, мовляв, управляли переворотову акцію, яка концентрувалася в кооперативі в Тартакові.

— **З театрів.** У Театрі Ріжнородностей відбуваються проби комедії Ант. Слонімського п. з. „Бездомний лікар", що є сатирою сучасних суспільних відносин в Европі. Режісерує новозаангажований режісер Васілевський. — В неділю 2. жовтня буде в Театрі Ріжнородностей авторський вечір поета Антона Слонімського. Білети продають уже театральні каси. — На сезон опери продають театральні каси т. зв. білети участи, що уповажнюють до 25 проц. знижки, з тим, що власник такої карти може одночасно купити два пільгові білети.

— **В справі пошести діточого паралїжу.** Президія м. Львова наказала зголошувати обовязково всі випадки недуги діточого паралїжу в міському відділі для поборювання заразливих недуг при ул. Місіонарській 2 під загрозою грани 1000 зол. або арешту до 3 місяців.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Свій до свого.

Багато в нас було (і напевно ще буде!) на тему „Свій до свого!" В часописах, на зборах, відчитах, викладах і таки так — між собою.

Але ніхто не вірив занадто в успіх клича, передовсім купці.

— Коби я мав хоч половину української клієнтелі — говорив мені один — то це вже булоб прекрасно.

— Може ви загалом маєте так багато, що українці не можуть дотягнути до половини!?

Купець скривився як від зуба.

— Багато... Рано було два клієнти — один питався, де Галицька площа, а другий оферував льоси на рати.

— Всеж таки, думаю, клич „Свій до свого" має деякі наслідки!?

— Може має, але я цього не запримітив.

— Ручу вам, ще запримітите. В нас кожна справа спочатку тяжко йде, але потім...

— Дай Боже... Зрештою, може я виїмок. Розвідайте між іншими. Вдячний буду, як потішите мене.

І я почав розвідувати...

І розвідав.

Не тільки місто, не тільки інтелігенція, але й село починає розуміти вагу клича.

До української книгарні приходить селянин.

— Слава Ісу.

— Слава на віки. Що скажете?

— Чи то українська книгарня?

— Українська.

— А чи направду?

— Направду. Або що?

— Бо мені еґомость казали йти тільки до своєї.

— Так-так, дуже гарно, свій до свого... А що скажете?

— Чи я тут дістану аліментаж?

— Прошу дуже.

— А покажіть.

Оглянув „аліментаж", зверху і всередині, зважив на руці і нарешті рішився.

— Добре, возьму.

Втішений книгар пакує книжку солідно, мов до Америки.

— Що більше, прошу?

Селянин розглянувся по полицях.

— Може ще... Але ні. Другим разом зайду.. А скажіть мені, скільки та книжка коштує у жида?

— Так само як і в нас!

Клієнт зробив здивовану міну.

— Як то в вас?

— Ну, в нас, два золотих і в нього два золотих.

— То вам треба за неї заплатити?

Тим разом книгар протягнув здивовано лице.

— Як-же ви думали, за дармо?

Клієнт стратив терпець.

— То мені еґомость казали йти до вас.. Говорять: „Свій до свого!" Думаю собі — справедливо. От я зайшов. А ви кажете два золотих?! Та я за ті гроші в жида дістану!... Бувайте здорові!

І вийшов.

Лишилися тільки враження.

І то неабияке: Клич „Свій до свого" сильно популяризується.

Зараз завтра потішу песимістичного купця.

Галактіон Чіпка.

— **Пенсії й інвалідські ренти почтовою дорогою.** Скарбова палата у Львові подає до відома інтересованих, що почавши від місяця жовтня ц. р. буде виплачувати емеритальні пенсії, інвалідські ренти і т. п. за посередництвом почтових урядів, які будуть доручувати управненим особам в місцях їхнього осідку. Доручування тих грошей встановлено на 2-го кожного місяця за попереднім вилеґітимуванням інтересованих.

— **Повінь векслевих протестів.** В серпні ц. р. запротестовано в цілій Польщі 269.700 векслів на суму 56.700.000 зол. В липні ц. р. запротестовано 288.700 векслів вартости 66 міл. зол. В самому Львові запротестовано 7.600 векслів на суму 2 міл. 400 тис. зол.

— **Жінка секретаря шлеського сойму ватажком пачкарів.** У Львові придержала гранична сторожа якогось Ляха та сконфіскувала в нього 5 кг. кокаїни. Лях служив у поліції у ранзі комісаря, спочатку в Ряшеві, потім у Сосвівці. Потім його відправили за надужиття. Він вступив на Шлеську до ватаги пачкарів. Тепер поліція в Катовицях арештувала в звязку з кокаїновою аферою жінку секретаря шлеського сойму Новака, відому суспільну діячку. Їй закидають, що була ватажком пачкарів.

— **Успіхи українського маляря на Закарпатті.** Відомий український артист-маляр Теодор Вацик родом з Тернополя, докінчив малювання церкви у Великих Конятах, найбільшої на Підк. Україні. Намальована площа 2700 квадр. метрів. Праця тревала повні два роки і вимальовано її в цілости фреском у візантійському стилю. Орнаментика візантійська, однак образи в декоративно-модерному стилю. Головні картини такі: постать Володимира Великого, Івана Золотоустого і величезний, монументальний образ (біля 40 кв. метрів) „Хрещення Руси". Найбільший образ, що своєю могутністю кидається в вічі, це „Сошествіе св. Духа" на головній копулі. Постатті поодиноких апостолів в цьому образі по 3 і пів метра. Символ евангелицький 4 і пів метра високий і 5 метрів широкий. Стеля висока на 18 метрів і ці картини роблять величезне враження. Артист в кольорах прямо любувався, але і не без успіхів, бо люди ходять з далеких околиць оглядати мистецтво нашого артиста, чи не одинокого маляря фреском у у Чехословаччині. Парохіяни горді, що можуть похвалитися не тільки найбільшою, але і найгарніше вимальованою церквою на Закарпатті. — **В. Г. Д.**

— **„Свій до свого" в практиці.** П. Костирко, учитель рисунків і артист маляр в Стрию, дуже добре розуміє клич „свій до свого" тоді, як ходить про його особу і особисту користь. От же щоби серед українського громадянства знайти аматорів своїх картин і килимів, відкликувався нераз до цеї доброї засади, українське громадянство в Стрию і в краю купувало його картини і килими, а пок. проф. Холодний помістив навіть свого часу в журналі „Світ" статтю про самого артиста, хоч може не було можливо написати стільки, про інших мистців. Недавно він п. Костирко процес з церковним брацтвом при церкві на одному із стрийських передмість, Заплатині, за заплату вагороди за картину. Позов вніс з канцелярії д-ра Рота в Стрию. Купуючи недавно парцелю на будову хати, зробив контракт знов у того самого адвоката, хоч продаюча, стрийська міщанка українка, просила його піти до канцелярії українського адвоката. Навіть в канцелярії українського інжиніра-мірника вів п. Костирко зі своїм правним дорадником розмову по польськи.

— **Новий кат у Польщі.** Кат Мацієвський, що довгі літа виконував смертні присуди в Польщі, дістав димісію. На його місце іменують дотеперішнього помічника. Він задебютує вперше самостійно в Несвежі, де засудили на смерть якогось Крицького, що намагався вбити трьох вояків.

— **Ріжні вістки.** 48-літн. Блажей Пеш, господар у Долинянах, застрілився наслідком грошевих клопотів. — Канцелярію нотаря Фр. Шелевського у Львові ограбили злодії, забравши кількасот зол. — В Семянківцях пов. Городенка обікрали мешкання Якова Тіґера, якому забрали 210 долярів і золоті перстені з брилянтами. — В Братишові пов. Товмач господар Яків Нагірний задусив свою жінку Марію і повісив на дереві.

— **Ширші сходини філії Союзу Українок** у Львові відбудуться в четвер, 29. вересня ц. р. в год. 6. вечором в домівці Союзу Українок (Підвалля ч. 7. І. пов.). В програмі сходин реферат проф. Зайцева п. з.: „Олександра Псьолівна, поетка Шевченкової плеяди". При вступі приймається добровільні датки на докінчення нагробника Івана Франка. Гостям раді, про численну участь просить Виділ.

— **З Українського Лікарського Т-ва.** В пятницю, 30. вересня ц. р. в год. 19. відбудеться в домівці Товариства при вул. Косцюшка ч. 5/І відчит д-ра М. Дзеровича про лікувальні засоби живця Щавниця.

— **Число телефону 62-70** має механічний варстат інж. Райтарівського і Воробкевича, Львів, вул. Якова Германа ч. 26. (бічна Замарстинівської).

Головній Управі „Рідної Школи" за призвану грошеву підмогу, **Всч. ОО. Н. К. і Нак. М.** за 7 метрів матерії на убрання щиро дякує **Маріян Колодій,** уч. ґімн.

‡ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Михайло Секела, емеритований урядовець Банку Австро-Угорського і Польського, упокоївся в Бозі по короткій недузі, проживши 54 роки, дня 20-го вересня 1932. Похорони відбулися в четвер 22-го ц. м. в год. 4-ій пополудні з каплиці оо. Бернардинів на Личаківське кладовище. про що повідомляють: Мати Брати і Родина бл. П. Помершого.

СПОРТ.

УКРАЇНА — ГАСМОНЕЯ (Луцьк) 2:1 (2:0).

Перший виступ України в Луцьку закінчився скромною перемогою над Гасмонеєю (2:1). Львівська дружина, яка виступила в ослабленому складі: Бутель І., Дицьо, Сич, Цимбала, Кіцила, Бутель ІІ., Воробець, Магоцький, Лисик, Петрів і Максимів, мала цілий час змагань помітну перевагу над гостро й амбітно граючим противником. Одначе напад не вспів як слід використати багатьох позицій під воротами. Ворота добули Магоцький з перебою і Петрів гарною головкою з наріжняка. Україна грала назагал слабо. У Цимбали, Диця і Бутля ІІ. далася поважно відчути перерва у грі і брак тренінгу. Найліпший на грищі Петрів

УКРАЇНА — П. К. С. (Луцьк) 2:2 (0:1).

У неділю виступила Україна з Воробцем в обороні, Дицем у помочі і Шинялем на лівому крилі (?!). Вже в першій мінуті гри добуває П. К. С. несподівано перші ворота. Якийсь час гра хаотична і назагал рівнорядна. Аж від 20 мін. до кінця змагань безапеляційна перевага нашої дружини, яка повинна булаб закінчити змагання вислідом принайменше 6:2. Одначе всі її зусилля, пересиджування під воротами противника і доволі часті стріли з причини дійсно незвичайного пеха львівської дружини не дають довго висліду. Воробець не використовує навіть карного, а інші нівечать багато викладаних позицій. Аж вкінці Лисикові вдається стріляти вирівнуючі ворота. За хвилину місцеві знову провадять (2:1). Воробець переходить до нападу, де 4 мін. перед кінцем змагань добуває далеким стрілом останні ворота дня. Гра велася з обох сторін незвичайно „фер" і спокійно, одначе це не перешкодило судді викинути з грища Магоцького. На перший плян знову вибивався Петрів. Воробець багато ліпший на обороні, як у нападі, а Максимів кращий на правому, ніж лівому крилі.

Видці, яких зібралося в суботу більше, як у неділю, рясними оплесками висказали своє вдоволення з гарної технічно і спокійної гри львівських гостей. Від волинських українців привитав „Україну" дуже гарною промовою п. В. Островський.

ЛЬВІВ. Сокіл IV. — Чорноморці 5:1 (0:1). В першій половині гра з легкою перевагою Чорноморців, зате у другій половині Чорноморці, утомлені недільними тяжкими змаганнями з Тризубом, „пухнуть" і позволяють собі стріляти аж пять воріт. В Соколі визначалися Чорний і Терлецький, у Чорноморцях Русин. Вину з такої програної поносить резервова поміч Чорноморців.

СОКІЛ (Золочів) — РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ ЛЬВОВА.

Заходом У. С. С. відбудуться в найближчу неділю в год. 11-ій міжмістові змагання в копаному мячі між репрезентаційною дружиною Львова і найкращою дружиною Золочева Соколом. Дружина Сокола осягнула в цьому сезоні кілька гарних успіхів, як перемогу над Яніною 3:0, Стшельцом 4:1, Поділлям 3:1, репрезентацією Бродів 6:2 і становитиме для львівської дружини твердий горіх до згриження.

МИСТЕЦТВА УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТА В СИТКІВЦІ.

У днях 1-го і 2-го жовтня ц. р. відбудуться на кортах Л. К. С. при вул. Войтіха ситківкові змагання за мистецтво Українського Студента у грі поодинокій і мандрівну нагороду Т-ва „Медична Громада" та за мистецтво Українського Студента у грі подвійній. Змагання організує У. С. С. К. Вписове 2.50 зол. від гри поодинокої та 1 зол. від гри подвійної. Зголошення приймає О. Дражньовський, Супінського 21 (Акад. Дім) щоденно від год. 12.30 до 14-ої (тел. 63-66) і п. Я. Бачинський у пятницю 30. IX., год. 17—18, в домівці „Медичної Громади". Льосування відбудеться у пятницю в год. 18. у „Мед. Громаді". Участь у змаганнях можуть брати тільки ті студенти високих шкіл, що є членами одного з українських студ. товариств. Змагуни, що відпадуть уже в першій рунді, візьмуть участь у грі потіхи.

І-ІІІ ПЕРЕГОНИ НАКОЛЕСНИКІВ У СТРИЮ.

Заходами спортової секції Сокола у Стрию, при якій істнує гурток наколесників, відбулися дня 11. вересня ц. р. змагання соколів-наколесників на шляху Стрий-Лисятичі (віддаль 28 км.). До змагань стануло 28 соколів-наколесників з ріжних сіл стрийського повіту та зі самого Стрия. В перегонах брали участь новики, що перший раз ставали до того роду змагань. Перші прийшли до мети: 1) Пеленський (Сокіл-Конюхів) у часі 45.27. 2) Сениця (Сокіл-Конюхів) у часі 56.55. 3) Васильчишин (Сокіл-Стрий) у часі 57.05. Коли зважити, що змагуни мали виключно тяжкі звичайні роверн (брак перегонівок), то час, осягнений чоловими змагунами та їхня форма по прибутті до мети є знамениті. Змагання відбувалися в дні сокільського здвигу у Стрию і тому їм приглядалися тисячі народу, що причиниться до популяризації наколесництва в повіті. Переможці у змаганнях одержали цінні нагороди, уфундовані Повітовим Сокільським Союзом у Стрию та трикратне „Слава" від сімох тисяч присутніх на здвизі. До успішного переведення тієї першої у Стрию української імпрези причинилися пп. дир. інж. Палій та д-р Дмитречко.

К. Т 24 — Л. К. С., У. С. С. К. 7:2

Висліди 3-го дня.

При дуже великому заінтересованню публики та при вимріяній погоді відбулися кінцеві стрічі:

Левенгерц — Дрогомирецький 6:3, 6:4. Дуже гарна і жива гра обох змагунів, в якій перемагає дуже симпатичний Левенгерц.

Вайдманівна, Линтнер — Струмінська, Рожанковський 8:6, 8:6. Гра дуже завзята. Наша пара виграла другого сета, але тільки наслідком помилкового рішення судді стратили ми пункт, який можна було легко здобути. В цій грі Струмінська була найліпша на корті.

Альтшілер — Сасик 6:1, 6:4. Кляса гри обох змагунів дуже висока. Видці з повною насолодою слідили перебіг цеї стрічі, в якій 2-а ракета (по Гебді) Львова побіджує нашого мистця після завзятої боротьби спеціяльно у другому сеті. КТ. 24. побідив 7:2.

Наші змагуни дали доказ, що і дуже сильний противник мусить з ними рахуватися і не може їх легковажити. Наші змагуни мусять привикнути до змагань із чужими і до цього сильнішими, але також і давати на змаганнях із себе все, що потрібне до побіди, та не зражуватися початковими невдачами.

Організацією змагань займався ЛКС і перевів їх блискуче. Суддювали на переміну Дрогомирецький та Бачинський. Публики з кождим днем змагань більше і належить нашим ситківкарам тільки побажати, щоби такі змагання уладжували якнайчастіше.

НА МІЖНАРОДНІЙ АРЕНІ (25. IX. 1932).

АВСТРІЯ. Змагання за мистецтво І. ліги дали ось такі висліди: Рапід — Вакер 4:1, Австрія — Спортклюб 6:2, ВАЦ — ФАЦ 1:0, Вієнна — Гакоаг 2:1, Адміра — БАЦ 4:1, Лібертас — Нікольсон 1:1. У табелі провадить Вієнна (8 п.) перед ВАЦ-ом і Австрією (які мають по 7 п.). — Міжнародні змагання у ситківці між Чехословаччиною й Австрією закінчилися заслуженою перемогою господарів 8:3.

НІМЕЧЧИНА. Міжнародні мячеві змагання Німеччина — Швеція принесли перемогу німцям 4:3 (3:1) Міжмістові змагання Берлін — Мінхен закінчилися несподіваною програною Берліна 3:5 (3:2).

НОРВЕГІЯ. Осльо. Данія — Норвегія 2:1 (1:0). Міжнародня стріча в копаному мячі.

ШВЕЦІЯ. Стокгольм. Швеція — Литва 8:1 (1:0). Легка перемога другої репрезентації шведів над слабим противником.

Д.

Ціни набілу у Львові.

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 28. IX. 1932 р. за масло експортове та десерове пріма 2·80 зол., за літру молока 16—18 сот., літру сметани 0·90 зол., копу яєць 4·40 зол.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.

Четвер, 29. IX. год. 7.30 веч. „Схоплення Сабінок".

Пятниця, 30. IX. год. 7.30 веч. „Схоплення Сабінок".

Субота, 1. жовтня год. 7.30 веч. „Схоплення Сабінок".

Театр Ріжнородностей.

Четвер, 29. IX. год. 7.30 веч. „Дивні дюбки".

Пятниця, 30. IX. год. 7.30 веч. „Дивні дюбки".

Концертове Бюро М. Тірка.

Вівторок, 4. жовтня і. Мистецький концерт: Ваша Пшігода, скрипак при участі Альми Розе-Пшігоди.

Кіна.

АПОЛЬО: „Ловіцька княжна".

АТЛЯНТІК: „Сержант Х".

КАСІНО: „Погромники просторів".

КОЛЬОСЕЙ: „Ескадра орлів" (фільма) „100 проц. сміху" (ревія).

КОПЕРНИК: „Пімста лялика" (Ів. Петрович, Анні Ондра).

МАРУСЕНЬКА: „Пімста лялика" (Ів. Петрович, Анні Ондра).

МІРАЖ: „Вільні душі".

ОАЗА: „Рішаюча ніч".

ПАЛЯС: „Побідник" (Катря Нодь, Джан Мюрат).

ПАН: „Романс" (із Гретою Гарбо).

ПАСАЖ: „Зрадлива стріла" (Гут Гібсон), „Трубадурова пісня" (Хозе Мохіко).

ПРОМІНЬ: „На заході без змін".

СТИЛЕВЕ: „Князь Дракуля".

УТІХА: „Маціст", „Король цирку"

ХИМЕРА: „Х. 27" з Марленою Дітріх.

Закордонне радіо.

Четвер, 29. вересня 1932.

Братислава (278,8) 14.30 Концерт, **Бреслява** (325) 20.00 Фрагменти з оп. „Макбет" Вердія, **Міляно** (331,4) 11.15 Музика, 20.30 „Романтічізмо" оп. Робіянія, **Штутгарт** (360,6) 19.30 „Дочка полку" оп. Доніцетія, **Букарешт** (394,2) 20.20 Симф. концерт, **Рим** (441,2) 17.30 Солісти, 20.45 Симфон. концерт, **Прага** (488,6) 19.15 Фортепян, **Відень** (517,2) 11.45 Квартет, 15.20 Спів, 19.15 Танкові шлягери з усього світа, **Рига** (525,4) 19.00 „Вікторія та її гузар" оп. Абрагама, **Харків** (937,5) 11.00 Концерт для дітей, 14.30 Концерт для молоді, 12.15, 15.00, 16.35, 19.00 Концерт, 24.00 Комунікати, звуковики.

Пятниця, 30. вересня 1932.

Кенігсберг (217,1) 11.30 Концерт, 20.00 Симф. концерт, 21.20 „Унтер дер Дукатенфлєге" трагікомедія, **Братислава**(278,8) 19.00 Органова музика, **Бреслява** (325) 20.30 „Ді Балеріна дес Кенігс" комедія, **Міляно** (331,4) 20.30 Концерт, **Штрасбург** (345,2) 20.15 „Кавалір Срібної Рожі" оп. Риш. Штравса, **Льондон** (356,3) 12.00 Легка музика, 21.20 „Княжна чардаша" оп. Кальмана, **Гамбург** (372,2) 19.40 „Золото Рейну" оп. Вагнера, **Рим** (441,2) 13.00 Легка музика, 17.30 Солісти, **Прага** (486,6) 19.00 Пісоньки, **Відень** (517,2) 11.30 Квартет, 18.55 „Льогенгрін" оп. Вагнера, **Будапешт** (550,5) 20.35 Фантазії з опер, **Харків** (937,5) 10.00, 12.15, 14.30, 16.35 Концерт, 15.00 Українська музика, 17.30 Мистецька авдиція, 19.00 Увертюри й оп. арії, 24.00 Комунікати, нар. пісні.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Четвер, 29. вересня 1932.

11.58 Час, 12.10 Огляд преси, 12.20, 12.45 15.10, 19.55 Грамофон, 12.40 Метерольогічний комунікат, 15.00 Господарський комунікат, 15.53 Грамофон, Сільва рерум, 17.00 Солісти, 18.00 „Польська торг. фльота", 18.20 Легка музика, 19.10 Всячина, 19.30 Комунікат т-ва заохоти плекання коней, 19.35, 21.50 Прес. рад. денник, 19.45 Рільничий комунікат, 20.00 Польська танкова й народня музика (спів, орхестра), 21.20 „При телефоні" авд., 21.55 Комунікати, 22.00, 22.50 Танкова музика, 22.40 Спортові вістки.

Пятниця, 30. вересня 1932.

11.58 Час, 12.10 Огляд преси, 12.20, 12.45 Грамофон, 12.40 Метерольогічний комунікат, 15.00 Господарський комунікат, 15.10 Для дітей „Як я став шукачем золота", 16.40 „Значіння баранини в віджилюванні людей", 17.00 Сальонова музика, 18.00 „Найменший славянський нарід у небезпеці", 18.20, 22.50 Танкова музика, 19.15 Всячина, 19.35, 22.30 Прес. рад. денник, 19.45 „Товаришування", 20.00 Муз. фейлетон, 20.15 Симфонічний концерт, „Пролегомена рос. революції". 22.35 Комунікати, 22.40 Спортові вістки.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10